

Tadeusz Witkowski

**PODSTAWOWE INFORMACJE
O KARCIE INDYWIDUALNEJ DLA OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH**

Lublin 1990 (Zakł.Ps.Rehab.KUL)

Karta indywidualna dla osób niepełnosprawnych powstała przy okazji badań prowadzonych z zastosowaniem *Inwentarza HPI - problemy osób niepełnosprawnych*. Miała służyć do odnotowania zmiennych istotnych dla poziomu nasilenia trudności przeżywanym przez osoby niepełnosprawne. Badania trudności (problemów) osób niepełnosprawnych wymagały zgromadzenia informacji służących nie tylko dla opisu grup, lecz również możliwych do wykorzystania jako zmienne, od których może zależeć poziom nasilenia trudności.

Skonstruowana w tym celu *Karta indywidualna dla osób niepełnosprawnych (KI)* składa się z trzech arkuszy: karta obejmująca 19 danych, arkusz odpowiedzi i arkusz przeliczeniowy, który był oceniany przez 5-iu sędziów-psychologów. KI jest zestawem danych wyselekcjonowanych z obszernego *Arkusza indywidualnego* z roku 1976 i uzupełnionych danymi, dostosowanymi do przedmiotu nowych badań.

1. Cel i forma karty indywidualnej

Karta indywidualna dla osób niepełnosprawnych została pomyślana w taki sposób, by mogła spełniać dwie funkcje: gromadzić dane do opisu grupy i oceniać je jako zmienne do dalszych analiz w zakresie ich ewentualnego związku z wynikami HPI.

Podstawowym celem skonstruowania KI jest zebranie usystematyzowanych informacji o osobie niepełnosprawnej i jej środowisku. W związku z zamiarem prowadzenia badań zbiorowych z zatrudnieniem ankietatorów, starano się o to, by narzędzie było bardzo proste, informacje raczej łatwo dostępne, a równocześnie zdające się mieć związek z psychospołecznymi trudnościami osób niepełnosprawnych.

Fakt, że karta indywidualna miała dostarczyć informacji do opisu badanych grup i wyselekcjonowania zmiennych, wpłynął na to, że treść i forma poszczególnych punktów